

Aar vise sig, om der er Trang til fast Ansættelse af en eller flere Meddirektører.

Udvalgets Flertal (Ingvard Jensen, Jensen-Sønderup, Lindø, Mølgaard-Nielsen, J. Nielsen, Emil Petersen, Sandbæk, Kr. Sørensen og S. Sørensen) indstiller i Overensstemmelse hermed Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Et *Mindretal* (Krabbe og M. Larsen) mener, at det foreliggende Lovforslag indeholder en i og for sig god Bestemmelse, nemlig den, der afskaffer den Fremgangsmaade at honorere Statens Arkitekter med Procenter af Overslagssummerne; thi denne i og for sig lidet forstandige Honoreringsmaade kan ikke undgaa stundom at virke skadeligt paa Økonomien ved Bygningsforetagenderne. Men til Afskaffelse af denne Praksis behøves egentlig ingen Lov; det kan gøres administrativt. Lovforslagets Hovedbestemmelse er da ogsaa noget helt andet, nemlig Oprettelse af en Post som Bygningsdirektør (med en Del Konkurrenter under sig) og Afskaffelse af Bygningsinspektørerne. Denne Foranstaltning forekommer ikke Mindretallet at fortjene Bifald.

Hvad den foreslaaede Bygningsdirektør angaar, da angives det i Lovforslagets Anmærkninger som hans Hovedopgave at føre Tilsyn med „de Bygninger, der have særlig historisk eller arkitektonisk Betydning“ (Tillæg A. Sp. 2859). Han skal tillige være Ministeriernes „Konsulent“ i Bygningssager og skal kunne anvendes til „Overtilsyn“, hvor Ministerierne lade Byggeforetagender udføre ved andre. En saadan Mand maa, navnlig naar henses til den førstnævnte Hovedopgave, formentlig med Nødvendighed være en fyldigt uddannet Arkitekt. Jo betydeligere Personlighed han er, des mere vil hans Retning i Kunst give Udviklingen sit Præg — et Forhold, der ikke er uden Betænknelighed.

I sin Anbefaling af dette Forslag giver Udvalgets Flertal imidlertid Bygningsdirektøren en helt anden Opgave. Han skal „først og fremmest se paa Statskassens Tarv“; det er „Skovfoged-

steder og lignende“, som fortrinsvis skulle være hans Arbejdsfelt, og han skal der netop holde Kunstens Krav Stangen.

Selve Lovteksten afgør ikke, hvilken af disse meget forskellige Opgaver Bygningsdirektøren skal have, og Lovgivningsmagten vilde saaledes, uden selv at træffe sit Valg, give Ministeriet en Bemyndigelse til Oprettelse *enten* af en overlegen kunstnerisk Ledelse *eller* af en Priskontrolør.

Bortset fra, at dette vilde være en ualmindelig Lovgivning, finder Mindretallet den utilraadelig ogsaa af den Grund, at Mindretallet egentlig ikke ser Trang til Oprettelse af nogen af disse Poster.

Naar en Bygningsdirektørpost ikke oprettes, bortfalder naturligvis den ved Lovforslaget foreslaaede Afskaffelse af Bygningsinspektørerne. Mindretallet skal herom kun bemærke, at denne Institution formentlig virker meget godt. I de Ændringsforslag, som Mindretallet fremsætter, forsøges givet nogle — med Lovforslagets øvrige Indhold saa vidt muligt stemmende — Bestemmelser om deres Virksomhed.

Et *andet Mindretal* (P. Knudsen og Schmidt) kan ikke tiltræde det foreliggende Lovforslag væsentligst af den Grund, at vi nære en stærk Tvivl om, hvorvidt den foreslaaede Bygningsdirektør vil være i Stand til at røgte de Opgaver, som Lovforslaget paalægger ham. Paa den anden Side sympatiserer Mindretallet med den Tanke, at Regeringen bør være saa frit stillet som muligt med Hensyn til teknisk og kunstnerisk Assistance ved Opførelsen og Planlæggelsen af nye Bygninger, ligesom vi sympatisere med, at det procentvise Honorar til Bygningsinspektøren eller antagne Arkitekter bør bortfalde. Da disse Formaal paa en i hvert Fald indtil videre fyldestgørende Maade opnaas ved de af Mindretallet Krabbe og M. Larsen stillede Ændringsforslag, tiltræder nærværende Mindretal disse Ændringsforslag.

Et *tredie Mindretal* (Ellinger) anser det for komplet umuligt at gaa den af Forslaget anviste Vej: at henlægge Bestyrelsen